

FILMSKI SPORED: MALO NAZAJ IN MALO NAPREJ

Človek se v tej pred-, ob- in po-novoletni bibavici komajda spomni filma, te pri nas še vedno hudo zapostavljene in v nekem smislu capljajoče sedme umetnosti, ki jo imenujemo tudi kot »dejavnost posebnega družbenega pomena«, seveda predvsem zavoljo velikanske moči vplivanja na gledalca. Predvsem na mlade, kajti mladi predstavljajo več kot 80 % vsega kino-gledalstva. »Javna tribuna« vam tokrat razgrinja filmsko »top-pop« lestvico desetih najbolj gledanih filmov v Ljubljani minulo leto. Boste videli, kako zanimivo: na »najvišjih« mestih so prav trije domači filmi, kar pomeni, da doživlja naš domači film tudi pri občinstvu svojo pravo renesanso. Lestvica pa je takale:

1. VDOVSTVO KAROLINE ŽASLER — 57.000 gledalcev
2. ZADNJI KRIKI IZ SAVANE — 52.500 gledalcev
3. SREČA NA VRVICI — 50.000 gledalcev
4. LJUBEZENSKO ŽIVLJENJE BUDIMIRJA TRAJKOVIČA — 45.000 gledalcev
5. ROBIN HOOD — 43.000 gledalcev
6. RAZJEZIL SE BOM — 38.000 gledalcev
7. POTRES — 35.000 gledalcev
8. TAKSIST — 34.000 gledalcev
9. TIŠINA, SMEJEMO SE... — 31.000 gledalcev
10. MARATONEC — 30.500 gledalcev.

Če številke na hitro seštejemo, nam povedo, da si je samo deset filmov ogledalo skoraj pol milijona Ljubljancev.

In kaj nam prinaša dobrega (ali slabega?) leto 1978? Ljubitelji »velikih« filmov, predvsem pa fantastičnih spektaklov, bodo prišli na račun: videli bodo ameriški film VOJNA ZVEZD (Star Wars) Georga Lucasa. Ljubiteljem boksa ne bo ušel film, ki je prejel kar tri »Oskarje« — ROCKY Johna Avildsena. Tisti pa, ki navijajo za hokej, prav gotovo ne bodo zamudili film OKRUTNA IGRA Georga Roya Hilla s Paulom Newmanom v glavni vlogi. Nadalje ameriški film-shrlička DVE MINUTI PANIKE režiserja Larryja Peercea, pa film ZA PRGIŠČE DIAMANTOV s popularnim Kojakom Tellyjem Savalasom v glavni vlogi. In še in še bi lahko naštevati. Rečemo zatorej lahko: tudi leto 1978 bo filmsko obetavno, še prav posebej pa kino SIŠKA, kamor vas tudi prihodnje leto vabimo.

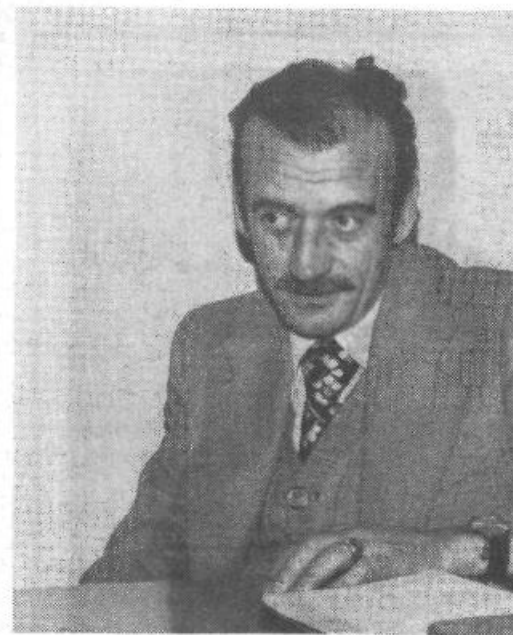

NAŠ RAZGOVOR

Miro Medvešek, predsednik občinske kulturne skupnosti

Jabolko in kruh nista dovolj...

»Glejte, težko mi je, da v Šiški nimamo kulturnega doma, ni lepo, da Valentinu Vodniku, prvemu slovenskemu pesniku, še vedno nismo uredili spominske sobe in žal mi je, da nam velik problem na primer predstavlja nakup nekaj narodnih noš. Po drugi plati pa ne smem zanikati, da sredstva, ki so bila na voljo, niso bila koristno uporabljena. So in tudi bodo...«, mi je povedal predsednik občinske kulturne skupnosti tovariš Miro Medvešek.

• Tovariš Medvešek je sekretar v šentviški delovni organizaciji »ŠPORT-OPREMA«, je znan družbenopolitični delavec in pesnik:

• »Izdajam tretjo zbirko pesmi. Skupen naslov bo »Pozdravljena milina Krke«. V njej je z mojimi očmi zaznana in dojeta lepota doline preke Krke. Gledam jo z očmi popotnika srednjih let in otroka, ki ga je osvojila lepota dela slovenske zemlje in pretresle strahote vojne, v preteklosti. To se v meni prepleta. Ljubezen teh ljudi do svoje zemlje, upor, klic življenja...«

• Oči odrasčajočega otroka so vpijale grozote vojne v Žužemberku, na križišču poti različnih vojsk: plave, bele, nemške, italijanske, pa tudi partizanske. Kot enajstletni fante je igral harmoniko na mitingih in kulturnih prireditvah. Tu je spoznaval moč pisane in govorne besede.

• »Neverjetno moč je imela kultura v NOB. Predstave so bile za današnje pojme skromne, vendar so borce in vaščane odločujoče navduševale. Podobno vlogo bi morala imeti kultura tudi danes, mi ji pa precej skromno režemo kruh. Res je, da so zahtevni ljudi in družbe danes večje in ni več dovolj samo jabolko in kruh.«

• Mladi gimnazijec, pesnik je v šoli urejal literarni glasilo Mlade obraze in Mlada

pota. Objavljal je tudi v revijah Mladina, Obzornik in Naša beseda. Povedal mi je anekdoto iz dijaških let. Profesor Papler ga je nekoč poklical in ga vprašal, kaj so napravila dekleta s Prešernom. Molčal je, pa se je profesor zasmejal:

• »Kar po šišensko povej!«

• »Ja«, je odvrnil: »na šajbo so ga vrgle...«

Prihodnjič ga je profesor Papler povabil pred tablo:

• »Prid' gor, da te bom mal' na šajbo vrgu...«

Nosilec kulturne dejavnosti v občini je Zveza kulturnih organizacij, njen predsednik je tovariš Vilko Kolar. Program občinske ZKO je predvsem: sodelovanje s sindikati, nudenje pomoči pri sestavljanju programov, vzgoja potrebnih kadrov, razvijanje sodobnih umetniških hotenj in negovanje tradicije.

• »Zdi se, da je nekje med šolo in delovnimi organizacijami izgubljeni stik. V šoli se stvar odvija nekako po načrtu, ko pa človek stopi na delo, je nenadoma konec. Vse preveč je hlastanja po materialnih dobrinah in kultura je odrinjena. Škoda, da ostajajo neizrabljene karte gledaliških sedežev, škoda, da ni literarnih večerov... Mladina vsrkava tuje vzore, v lastni zgodovini pa imamo toliko lepega in naprednega. Zdi se, da je tudi Zveza mladine premalo storila. Zavedam se, da ni mogoče nihati med potrebnim stanovanjem ali duhovnim življenjem... V delovnih organizacijah se to sedaj rešuje s poklicnimi kulturnimi animatorji in veselilo bi me, da bi čimveč delovnih organizacij imelo približno tako urejeno kot ima na primer Litostroj. To je ena pot...«

ZKO predvideva na pomlad 1978 veliko prireditev NAŠA BESEDA 78. Sodelovali bodo: pionirski in mladinski pevski zbori, gledališke in recitacijske skupine, folklorne, literarne in glasbene skupine.

• Miro Medvešek zelo dobro pozna tudi pesniški svet. Kot iz rokava stresa imena in recitira odlomke različnih pesmi. V določenem trenutku ga popade, da bi delal tisto, kar mu leži. Pisal bi pesmi. Vendar življenje je tako, da biti pesnik Medvešku pomeni imeti lepega konjička, možnost izpovedi opazovanj sedanosti in preteklosti. Biti predsednik kulturne skupnosti pomeni čutiti z ljudmi, ki jim verz, glasba, literarni večer, lutke, folklora prinesejo določena zadovoljstva. Biti sekretar, delavec v delovni organizaciji, pa je tisto glavno. Družba pričakuje od človeka, da bo nosi-